

Με τα μάτια της καθαρίστριας

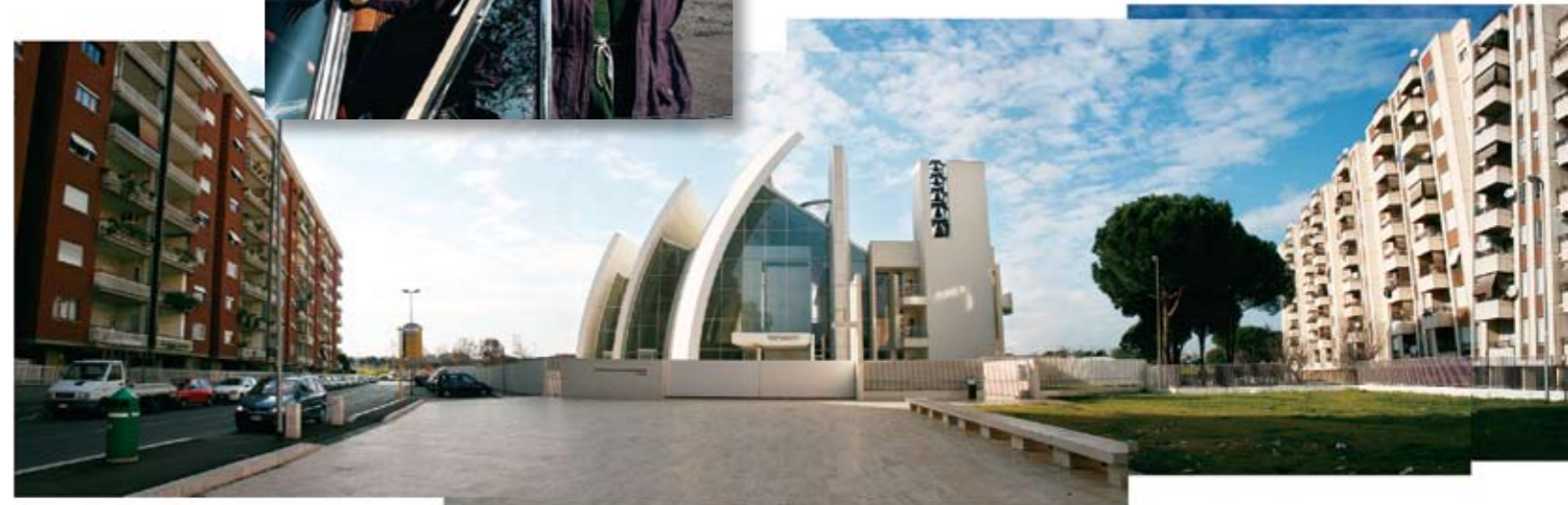
ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ, ΟΠΩΣ ΔΕΝ ΤΑ ΣΚΕΦΤΗΚΑΜΕ ΠΟΤΕ. ΟΠΩΣ ΤΑ ΖΟΥΝ ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΤΑ ΚΑΘΑΡΙΖΟΥΝ, ΤΑ ΣΥΝΤΗΡΟΥΝ, ΤΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝ. Η ΣΕΙΡΑ «**LIVING ARCHITECTURES**», ΜΕ 5 DVD ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΑ, ΚΟΙΤΑΖΕΙ ΤΗΝ ΠΙΣΩ ΟΨΗ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΟΣΑ ΔΕΝ ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ ΣΤΙΣ ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΚΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ-ΜΝΗΜΕΙΩΝ ΔΙΑΣΗΜΩΝ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ. ΚΑΛΑ ΚΑΙ ΚΑΚΑ. **Της Ειρήνης Μοδέστου**

> Όλα τα dvd είναι διάρκειας 50-60 λεπτών, με αγγλικούς και γαλλικούς υποτίτλους, και συνοδεύονται το καθένα με μια έκδοση 140 σελίδων, επίσης στα αγγλικά και γαλλικά. Το βιβλίο περιλαμβάνει το ημερολόγιο των γυρισμάτων και συνέντευξη με τους Louise Lemoine και Ila Bêka, δημιουργούς της σειράς. Τιμή online €35 το καθένα. Όλα μαζί σε κουτί €99.

> Το «**Xmas Meier**» έχει ως αντικείμενο την εκκλησία Jubilee που έκτισε ο Richard Meier (2003) στην καρδιά μιας εργατικής συνοικίας στα περίχωρα της Ρώμης, την Tor Tre Teste. Με την ολοκλήρωση του έργου, η υποβαθμισμένη γειτονιά πέρασε από την ανωνυμία στη διεθνή φήμη, και οι κάτοικοί της σχολιάζουν το γεγονός, μερικές φορές με καυστικό χιούμορ. Το φιλμ μας δείχνει την εκκλησία γεμάτη με πιστούς τα Χριστούγεννα, όμως εστιάζει και στις απόψεις των γειτόνων, άλλοι από τους οποίους έχουν συνδεθεί βαθιά με το κτίριο, του οποίου την ανέγερση έχουν παρακολουθήσει από κοντά, και άλλοι το μισούν, γιατί είναι αναγκασμένοι να ακούν τις καμπάνες από απόσταση αναπνοής. Μιλά επίσης ο ιερέας, αλλά και άλλοι που έχουν αφιερώσει τη ζωή τους στη φροντίδα της εκκλησίας. Περιλαμβάνεται μια 18λεπτη συνέντευξη με τον αρχιτέκτονα.

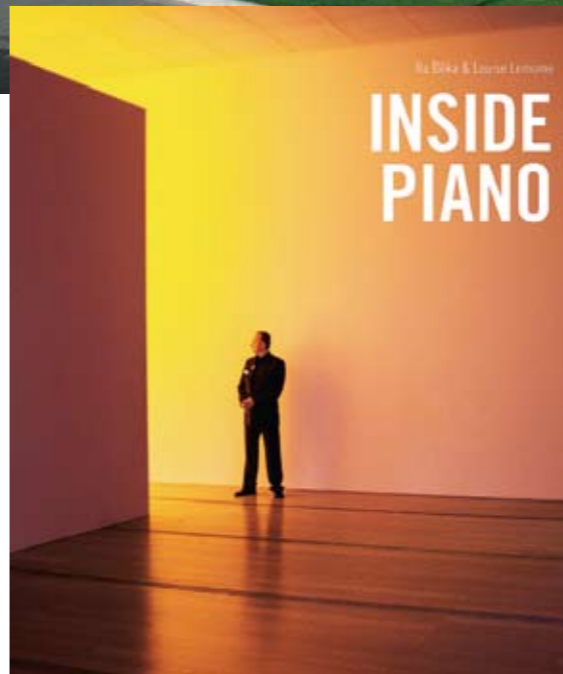

Τί έχει να πει για τη δουλειά του Rem Koolhaas η γυναίκα που καθαρίζει ένα από τα σημαντικότερα έργα του, ένα σπίτι στο Μπορντό (1998), το οποίο επισκέπτονται χιλιάδες φοιτητές της αρχιτεκτονικής και έχει καταχωρηθεί στον κατάλογο των ιστορικών μνημείων της Γαλλίας; «Πολύ γκριζο. Αν είχα λεφτά δεν θα το έκτιζα ποτέ. Δεν στηρίζεται πουθενά. Ελπίζω να μην καταρρεύσει». Η Guadelupe Acedo, με τη σφουγγαρίστρα στο χέρι, μας κάνει μια άλλοι είδους ξενάγηση στο κτίριο, μέσα από την οποία αποκαλύπτεται η καθημερινότητά του. Αυτή είναι η προσέγγιση πάνω στην οποία στηρίχθηκε η σειρά «Living Architectures», με επτά ταινίες-dvd για επτά αριστουργήματα της σύγχρονης αρχιτεκτονικής, οι οποίες εστιάζουν όχι στις εντυπωσιακές εικόνες μέσα από τις οποίες τα γνωρίζεις το ευρύ κοινό, αλλά σε κάποιες πιο... προοιωνιμένες πτυχές τους. Η κατοικία στο Μπορντό ήταν η πρώτη της σειράς. Ο Koolhaas είχε σχεδιάσει την κατοικία στα μέτρα του ιδιοκτήτη της, ο οποίος είχε καθλωθεί σε τροχοκάθισμα μετά από ένα ατύχημα. Στο κέντρο της τοποθέτησε μια κινούμενη πλατφόρμα, η οποία ανεβαίνει και κατεβαίνει από το υπόγειο με το κελάρι μέχρι το δεύτερο όροφο με τα υπνοδωμάτια. Ανάλογα με το σημείο όπου σταματά, γίνεται μέρος του ορόφου. Η ταινία «Koolhaas Houselife» αρχίζει με την κυρία Acedo πάνω στην πλατφόρμα, ανάμεσα στους κουβάδες, τις σκούπες και τις σφουγγαρίστρες της να ανεβαίνει στον πάνω όροφο, αν και συνήθως αποφεύγει να τη χρησιμοποιεί. Μια φορά είχε κολλήσει ανάμεσα στους ορόφους, ο τεχνικός χρειάστηκε να συρθεί ανάμεσα στα βιβλία για να βρει τα κοντρόλ και η ίδια έκτοτε χρησιμοποιεί τις σκάλες. Στη συνέχεια τη βλέπουμε να τρίβει με σαπούνι τη

ράγα πάνω στην οποία δυσκολευόταν να συρθεί ένα γυάλινο πανέλο, να μας δείχνει ένα μοχλό που ανοίγει το σπίτι (δεν υπάρχει κλειδί) τον οποίο πρέπει να κινεί κανείς με τον κατάλληλο τρόπο για να ανοίξει την πόρτα και που... στέλλει τους απελπισμένους στην πίσω είσοδο. Για πιο πολύπλοκα προβλήματα υπάρχει ένας «γιατρός του σπιτιού» οπ call, ενώ μία φορά το μήνα καθαριστές τζαμιών κάνουν ακροβατικά πάνω στους τεράστιους γυάλινους τοίχους. Η ταινία βέβαια, δεν έχει σκοπό να αμφισβητήσει καμία από τις αρχιτεκτονικές αρετές του κτιρίου. Έτσι, μέσα από δυνατές εικόνες, αποκαλύπτει τη μαγεία του, την ευχάριστη ατμόσφαιρά του, το παιχνίδι με το φως της μέρας μέχρι το σούρουπο. Εξάλλου, μία από τους δημιουργούς του dvd, η Louise Lemoine – ο δεύτερος είναι ο Ila Bêka – είναι κόρη του ιδιοκτήτη, και έζησε από πολύ κοντά το μνημείο αυτό της σύγχρονης αρχιτεκτονικής. Έτσι, παρά το ότι η ιδέα του τέλειου, αφεγδίαστου κτιρίου πληγώνεται από τη σκηνή με τη διαρροή νερού που η κυρία Acedo προσπαθούσε να μαζέψει με τον κουβά της, ωστόσο, όπως έγραψε και η Wall Street Journal παρουσιάζοντας τη σειρά, «είτε θα δεχτούμε την πρόκληση ενός έργου τέχνης που θα πλουτίσει την ύπαρξή μας και να ζήσουμε με τις συνέπειες ή θα ζήσουμε μέσα στη μετριότητα». Όσον αφορά τον ίδιο τον Rem Koolhaas, ο οποίος σχολιάζει την ταινία σε μια 10λεπτη παρουσίαση, ακολουθεί τη χιουμοριστική διάθεση του φιλμ και παρουσιάζει το θέμα ως τη σύγκρουση ανάμεσα «στην πλατωνική έννοια της καθαριότητας και στην πλατωνική ιδέα της αρχιτεκτονικής». Είμαστε σίγουροι, βεβαίως, ότι η κυρία Acedo δεν θα βλέπει καθόλου... πλατωνικά το καθάρισμα της γυριστής σκάλας από μπετόν με τα πολύ μικρά σκαλοπάτια, που είναι εκτεθειμένη στη βροχή.

Το «Gehry's Vertigo» αφορά ένα από τα παγκόσμια μνημεία της σύγχρονης αρχιτεκτονικής, το μουσείο Guggenheim του Μπιλμπάο της Ισπανίας, που σχεδίασε ο Frank O. Gehry (1997). Η 48λεπτη ταινία αποτελείται από μικρά video clips, που καταγράφουν καθημερινές σκηνές μέσα και έξω από το κτίριο. Αυτό γίνεται μέσα από τα μάτια της ομάδας που καθαρίζει τα τζάμια του κτιρίου και που φροντίζει για τη συντήρησή του. Οι εικόνες καταγράφονται από κάμερες που εφαρμόστηκαν στα κράνη τους και μας δίνουν μια πολύ διαφορετική προοπτική, από ένα ύψος 30 μέτρων, τόσο των χώρων του μουσείου, αλλά και της πόλης. Μέσα από τις εικόνες αυτές ο θεατής αντιλαμβάνεται την πολυπλοκότητα του σχεδιασμού και τη δεξιοτεχνία του αρχιτέκτονα.

Το «Pomerol Herzog & de Meuron» μας μεταφέρει στην τραπεζαρία του οινοποιείου Hosanna στο Pomerol της Γαλλίας, τις εγκαταστάσεις του οποίου σχεδίασαν οι Herzog & de Meuron (2002). Οι τρυγητές έχουν μαζευτεί για διάλειμμα και η ατμόσφαιρα είναι γιορταστική. Σαν ένα πάρτι.